

Katarzyna Huczek

streszczenie rozprawy doktorskiej pt.

**„Bezpieczeństwo kulturowe Polski w percepcji kandydatów na żołnierzy
zawodowych Sił Zbrojnych RP”**

Bezpieczeństwo kulturowe jest jednym z kluczowych elementów pozwalających na zapewnienie stabilności wewnętrznej i rozwoju państw oraz społeczności. Ochrona i rozwój elementów bezpieczeństwa kulturowego, szczególnie w kontekście masowego przemieszczania się ludności świata, a także kulturowej uniformizacji i fragmentaryzacji, powinny stać się istotnym, ale i świadomie kształtowanym, elementem funkcjonowania poszczególnych krajów i społeczeństw. Dlatego też zasadne jest dopracowanie ram teoretycznych zagadnienia bezpieczeństwa kulturowego, a także wdrożenia odpowiednich działań w tym zakresie.

Celem niniejszej pracy jest zidentyfikowanie oraz uporządkowanie pojęć związanych z kategorią bezpieczeństwa kulturowego, wskazanie ram prawnych i strategicznych oraz podstawowych jego aspektów i uwarunkowań charakterystycznych dla Polski, ze szczególnym uwzględnieniem ich percepcji wśród kandydatów na żołnierzy zawodowych Sił Zbrojnych RP. Przedmiotem badań są rozwiązania prawne, strategiczne oraz zjawiska i procesy wpływające na kształtowanie bezpieczeństwa kulturowego Polski a także ich percepcja społeczna wśród kandydatów na żołnierzy zawodowych Sił Zbrojnych RP. Postawiona w pracy hipoteza główna: *Kategoria pojęciowa bezpieczeństwa kulturowego Polski znajduje się in statu nascendi. Brak odniesienia do kategorii pojęciowej „bezpieczeństwo kulturowe” w ramach rozwiązań prawnych i strategicznych wskazuje, że aktualne środki normatywne są niewystarczające i marginalizują tę subdyscyplinę bezpieczeństwa. Implementacja zagadnień bezpieczeństwa kulturowego Polski wymaga wdrożenia działań edukacyjnych również w ramach wyższych studiów wojskowych. Istnieją rozbieżności w postrzeganiu bezpieczeństwa kulturowego Polski*

wśród kandydatów na żołnierzy zawodowych rozpoczynających naukę i kandydatów na żołnierzy zawodowych kończących naukę została potwierdzona częściowo.

Właściwa część pracy składa się z pięciu rozdziałów opatrzonych wstępem i zakończeniem.

Treść pierwszego rozdziału dotyczy metodologicznych podstaw realizowanej rozprawy.

W drugim rozdziale zaprezentowano teoretyczne rozważania z zakresu bezpieczeństwa, kultury, a także występujących między nimi relacji. Rozdział ten porusza kwestie identyfikacji pojęć związanych z tematem pracy. W tej części rozprawy podniesiono również kwestie podejść definicyjnych do zagadnienia bezpieczeństwa kulturowego, wskazano także ramy prawne na poziomie krajowym i międzynarodowym odnoszące się do bezpieczeństwa kulturowego.

Treści zawarte w rozdziale trzecim odnoszą się do unormowań z zakresu pełnienia służby kandydackiej, syntetycznej analizy kulturowego kontekstu pełnienia służby wojskowej oraz analizy treści zawartych w wytycznych MON w sprawie programów nauczania. W odniesieniu do powyższych elementów tej części pracy zaprezentowane i poddane analizie zostały wyniki badań sondażowych z zakresu znajomości kategorii pojęciowej *bezpieczeństwo kulturowe*.

W kolejnym rozdziale poruszone zostały kwestie strategicznych, strukturalnych i funkcjonalnych podstaw zapewniania bezpieczeństwa kulturowego Polski. Zaprezentowano również wyniki badań z zakresu postrzegania skuteczności podmiotów w zakresie działań podejmowanych na rzecz bezpieczeństwa kulturowego Polski.

Piąty rozdział pracy odnosi się do wybranych zjawisk i procesów wpływających na bezpieczeństwo kulturowe Polski. W tej części pracy zamieszczono i przeanalizowano uzyskany materiał empiryczny w zakresie postrzegania wpływu wskazanych elementów na zapewnianie rzeczonoego rodzaju bezpieczeństwa. Wskazano także rekomendacje do dalszych badań.